

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ
[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]
PROVERBE

CAPITOLUL 20

- 24 Domnul îndreaptă pașii omului,
dar ce înțelege omul din calea sa ?
- 25 Este o cursă pentru om să facă în pripă
o făgăduință sfântă,
și abia după ce a făcut juruița
să se gândească. –
- 26 Un împărat înțelept vântură pe cei răi
și trece cu roata peste ei. –
- 27 Suflarea omului
este o lumină a Domnului,
care pătrunde
până în fundul măruntaielor. –
- 28 Bunătatea și credincioșia
păzesc pe împărat,
și el își întărește scaunul de domnie
prin bunătate. –
- 29 Slava tinerilor este tăria,
dar podoaba bătrânilor sunt perii albi ...

CAPITOLUL 21

- 1 Inima împăratului este ca un râu de apă
în mâna Domnului,
pe care îl îndreaptă încotro vrea. –
- 2 Omul socotește că
toate căile lui sunt fără prihană,
dar Cel ce cercetează inimile este Domnul.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

- 3 A face dreptate și judecată,
este mai plăcut Domnului decât jertfele.
- 4 Privirile trufașe și inima îngâmfată,
această candelă a celor răi,
nu este decât păcat. –
- 5 Planurile omului harnic
nu duc decât la belșug,
dar cel ce lucrează cu grabă
n-ajunge decât la lipsă. –
- 6 Comorile câștigate
cu o limbă mincinoasă
sunt o deșertăciune care fuge,
și ele duc la moarte. –
- 7 Silnicia celor răi îi mătură,
pentru că nu vor să facă ce este drept. –
- 8 Cel vinovat merge pe căi sucite,
dar cel nevinovat face ce este bine.
- 9 Mai bine să locuiești
într-un colț pe acoperiș,
decât cu o nevastă gâlcevitoare
într-o casă mare. –
- 10 Suflatul celui rău dorește răul,
semenul lui n-are nicio trecere înaintea lui.
- 11 Când este pedepsit batjocoritorul,
prostul se face înțelept,
și când se dă învățătură celui înțelept, el
capătă știința. –
- 12 Cel neprihănit se uită la casa celui rău
și vede ce repede sunt aruncați cei răi
în nenorocire. –

[Continuarea în numărul viitor]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12 18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG!

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !**

I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

ANUL X, NR. 452 I 07 IULIE 2024 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Proverbe persane. Certitudine
- Mică Enciclopedie onomastică.
- Dicționar de cuvinte
- Lumini peste veacuri (II)
- Citirea Bibliei. Proverbele

„Tu să te ții
în totul totului
tot, numai de
Domnul Dumnezeul tău”
[DEUTERONOMUL
18 : 13]

Editorial. Viața și moartea generalului francez Michael Ney (II)

[Continuare din numărul trecut]

Abia fugise Napoleon și domnia regală fusese restaurată, că Ney a și fost exilat ca trădător. El a fugit și s-a ascuns în castelul unei doamne înrudită cu el, într-o zonă izolată. Dar a fost descoperit, dus la Paris și condamnat la moarte ca persoană vinovată de înaltă trădare.

În 7 decembrie 1815, la ora nouă înainte de prânz, Ney a fost dus imediat din sala de judecată, în grădina palatului Luxemburg, pentru a fi împușcat. A refuzat să fie legat la ochi și a strigat : „Protestez în fața lui Dumnezeu și a oamenilor împotriva sentinței. Apelez la patrie, la posteritate ; trăiască Franța !”

Când ofițerul a comandat : „Ochiți !”, Ney și-a smuls pălăria de pe cap cu mâna stângă, iar cu mâna dreaptă s-a bătut în piept și a strigat : „Camarazi, faceți-vă datoria ; trageți aici !” La comanda „Foc !”, „Viteazul vitejilor” s-a prăbușit mort la pământ. **Ney l-a omagiat pe noul stăpân, dar inima lui era a vechiului stăpân,** - în clipa deciziei lucrul acesta a devenit evident, spre propria lui pierzare.

Cum a făcut mareșalul Ney cu împăratul său pământesc, așa fac mulți oameni cu Împăratul împăraților, Isus. Ei Îl omagiază aparent, mărturisesc că vor să Îi fie devotați, să-I slujească deplin, dar când se ajunge la decizie, se întorc la vechiul stăpân, la stăpânul veacului acestuia.

Cine a fost într-adevăr mișcat de dragostea lui Isus, cine s-a rostuit în mâinile îndurării lui salvatoare, în smerenie, acela va fi păzit. Harul lui Dumnezeu nu-l lasă în ceasul luptei și al încercării să cadă.

El se poate poticni, greși, neglija, dar harul lui Dumnezeu locuiește peste el. El a primit viață divină, nouă, veșnică, de aceea va triumfa prin harul lui Dumnezeu.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Lupta pe acest pământ va înceta curând. Atunci vor apărea înaintea sfintei fețe a Domnului și toți aceia care aparent L-au omagiat, dar în lupta acestei vieți au stat de partea vrăjmașilor Lui – vor fi mulți !

Zadarnic vor invoca omagierile lor și faptele lor recunoscute de lume.

A fost absolut zadarnic că Ney a protestat împotriva sentinței drepte, având în vedere marile sale fapte eroice.

Sentința a fost executată.

Tot așa va fi și „în acea zi”, când înaintea lui Isus vor sta oameni care au profețit în Numele Lui, care poate au fost lăudați în fața lumii întregi ca creștini evlavioși, binefăcători.

Dar Domnul spune : „*Niciodată nu v-am cunoscut ; plecați de la Mine, lucrători ai fărădelegii !*”

Ce sentință zguduitoare, când Isus va trebui să-i predea judecării mâinii veșnice a lui Dumnezeu, ca răufăcători pe cei care L-au omagiat superficial, care s-au considerat ei înșiși evlavioși.

Ferice de omul pe care-l recunoaște Isus ca sincer predat Lui !

Despre asemenea oameni El mărturisește :

„*Oile Mele ascultă glasul Meu ; Eu le cunosc și ele vin după Mine, Eu le dau viață veșnică, în veac nu vor pieri și nimeni nu le va smulge din mâna Mea.*” (Ioan 10 : 27 - 28.)

Ce diferență între cuvintele veșnic valabile ale Domnului !

Prietene, care dintre aceste două vorbe ale Domnului ți se potrivește ?

[Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* : IV | Georg von Viebahn, BERLIN | 1899 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

CUGETĂRI PERSANE CERTITUDINE

- Fără îndoială, omul de nimic are natură de șarpe. RUDAKI
- Penele păunului – nefericirea păunului. TUTI-NAME
- Nu se luminează de ziuă la porunca cocoșului.
- Susurul apei de la bolovanii de pe fund se trage. *Proverbe* [Din *Cugetări persane*, Albatros, București, 1983]

MICĂ ENCICLOPEDIÉ ONOMASTICĂ | Profira

- Prenume femin destul de frecvent într-o vreme nu prea îndepărtată, **Profira**, masc. **Profir**, provine dintr-o metateză din **Porfira**, masc. **Porfir** ; acesta din urmă este un nume calendaristic care reproduce gr. **Porphyrios** ... Semnificația numelui era clară pentru greci și de altfel și pentru români, care îl pot pune ușor în legătură cu subst. *porfiră* „purpură” sau adj. *purpuriu* „roșu strălucitor”. Atât numele pers. grecesc cât și cuvântul *purpură* au la bază subst. *porphyra* „moluscă care produce vopseaua purpurie însăși sau o haină vopsită cu aceasta”. [C. Ionescu, Editura Enciclopedică Română, București, 1975]

DICȚIONAR DE CUVINTE expresii, citate celebre

- **Non scholae, sed vitae discimus** (lat. „Nu pentru școală, ci pentru viață învățăm”) - Această înțeleaptă vorbă rezumă un întreg pasaj din epistola 106 a lui Seneca-cel-Tînăr. Se folosește pentru a atrage atenția că învățătura este o armă pentru viață și, în acest scop, se adresează elevilor (uneori și părinților lor) care, de obicei „vânează” numai note mari în catalog. Când este cazul, se utilizează și reciproca : „*Non vitae, sed scholae discimus*” (Nu învățăm pentru viață, ci pentru școală). [I. Berg, *Ediția a II-a revizuită și adăugită*, Editura Științifică, București, 1969]

Lumini peste veacuri Volumul II [Petru Popovici] CAPITOLUL 5 PETRU VALDO

Pentru toți cei ce nu cunosc ce credeau valdenzii, dau aici pe scurt câteva lucruri, care, după scoaterea lor din biserică, i-au deosebit de catolici :

1. Ei erau oamenii Noului Testament. Considerau că un creștin trebuie să-l cunoască, dacă se poate chiar să-l învețe pe dinafară, ca să-l poată aplica în viața cea de toate zilele. Nu acceptau tradiția.

2. Susțineau că mântuirea sufletului e numai prin credința în jertfa Domnului Isus și că ea este suficientă; că nu e prin taine, nu prin fapte bune, nu prin biserică, nu prin rugăciuni ale preoților.

3. Mărturiseau că adevăratul botez e cel al oamenilor mari care au crezut și a căror viață arată că au părăsit păcatul și trăiesc pentru Dumnezeu.

4. Despre biserică susțineau că ea este formată din adevărați discipoli ai lui Cristos, născuți din nou.

Nu acceptau icoanele, lumânările, cultul sfinților, nu adorau crucea, căci spuneau că ea a fost obiectul de tortură a Domnului Isus și nicăieri în Noul Testament nu ni se spune că apostolii ar fi adorat crucea.

Respingeau spovedaniile, sărbătorile, liturghiile în latină, hotărârile Conciliilor, canoanele, ierarhia bisericească.

5. Nu credeau în purgatoriu, căci nicăieri în Biblie nu se află scris așa ceva.

Ei mărturiseau că imediat după moarte sufletul merge în cer sau în iad. De aceea, spuneau că toate rugăciunile pentru cei morți nu au nici o valoare.

6. Despre Cina Domnului ei nu credeau în transsubstanțiere, că adică în mâinile preotului pâinea ar deveni cu adevărat corpul Domnului, iar vinul s-ar transforma în sângele Domnului.

Ei susțineau că pâinea rămâne pâine și vinul rămâne vin, dar că aceste elemente au menirea să ne aducă aminte de trupul frânt al Domnului și de sângele vărsat pe cruce pentru mântuirea noastră (vezi „*A Short History of the Baptists*” de H. C. Vedder, Judson Press, 1974, paginile 123-125).

Crezul valdenzilor se aseamănă în multe privințe cu crezul credincioșilor ... de azi, doar că ei erau misionari mult mai înflăcărați. **Doamne, fă-ne și pe noi așa !** [Continuarea în numărul viitor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”. [IOAN 3 : 16]

„*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”

„*În nimeni altul nu este mântuire : căci nu este sub cer niciun alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți*”.

[FAPTELE APOSTOLILOR 4:12]